

# افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نپاشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد  
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

یادداشت:

تشریف آوری آقای "نادر نظری" را به پورتال "افغانستان آزاد- آزاد افغانستان" از صمیم قلب خوش آمدید گفته ، امیدواریم با ارسال همیشگی مقاله های ارزشمند شان بر غنای صفحه های پورتال بیفزایند.  
به آرزوی همکاری های متدوام و پربار تان  
از طرف اداره پورتال AA-AA

نادر نظری

۱۲ می ۲۰۰۹

## منابع طبیعی افغانستان توسط امپریالیست ها

### و نوکران دست نشانده آنها به تاراج می رود.

یکی از اهدافی که امپریالیست ها برای دست یافتن به آن تلاش میورزند، دست رسی به منابع طبیعی کشور ماست. امپریالیست ها و در راس آنها امریکا تا حال چندین آزمایش و سروی به صورت مخفی و نیمه مخفی برای شناسایی معادن افغانستان انجام داده است. یکی ازین آزمایشات در سال ۱۳۸۴ بود که توسط زمین شناسی اداره فضائی امریکا (ناسا) انجام شد. کارشناسان ناسا، تحقیقات ژئوفیزیکی هوائی شان را تا سیصد هزار کیلومتر در فضای افغانستان اجرا کردند. با وجودیکه ولایات بدخشان، نورستان، ارزگان به دلیل نا امن بودنش شامل این بررسی قرار نداشت، تنها هزینه این بررسی، سی و چهار میلیون دلار امریکائی اختصاص داده شده بود.

نتیجه این بررسی را که خود امریکائی ها اعلام کردند، منطقه کتواز در شرق افغانستان و هرات، در غرب، دارای منابع زیر زمینی نفت است و هلمند، در جنوب، منابع زیرزمینی نفت و گاز دارد. تنها طبق این بررسییکه امریکائی ها فاش ساخته اند، منابع زیر زمینی نفت در شمال افغانستان، دوازده تا پانزده برابر و منابع گاز، پنج تا شش برابر بیشتر از برآوردهای قبلی بوده است. همچنان ذخایر زیرزمینی از جمله معادن ذغال سنگ، حدود بیست برابر بیشتر از مقداری است که پیش از این تخمین زده می شد.

وزارت معادن دولت دست نشانده اعلام کرده است که بنا بر بررسی های انجام شده از سوی وزارت معادن، ذخیره آهن معدن «حاجی گک» بالغ به دو میلیارد تن می رسد.  
با این وجود به گفته وزارت معادن دولت پوشالی، فقط پنج درصد از مواد معدنی و ده درصد از منابع نفت و گاز خود آگاهی دارد.

یکی از فریب و ترفند های دولت دست نشاندۀ به مردم افغانستان این است که میگوید آزمایشات امریکائی ها از منابع طبیعی افغانستان برای این است که دولت افغانستان دقیقاً بدانند چه ذخایری و در کجای مناطق افغانستان قرار دارد!!

یقیناً ارقامی که امریکائی ها برای ذخایر طبیعی کشور ما ارایه میدهند، به هیچ وجه میزان دقیق ذخایر طبیعی در افغانستان نمی باشد. آنها حد امکان تلاش می نمایند تا ذخیره منابع طبیعی کشور ما را مخفی نگهدارند. چنانچه در گذشته روس ها به چنین شیوه ای از مخفی کاری در باره ذخیره منابع طبیعی ما توسل میجستند.

راز این مخفی کاری و اسرار در این است که هم امریکائی ها و هم روسها کوشیده اند و میکوشند رقیب را به حرص و آز کمتری وادارد تا لجام احتمال کش مکش های شکارچیان طعمه در افغانستان را مهار بتوانند. به همین دلیل ارقامی را که از منابع طبیعی افغانستان ارائه میدهند، بیشتر برای انعقاد قرار داد های ناعادلانه و چپاولگرانه است تا سروی و بررسی دقیق و صحیح. به طور مثال سروی معدن آهن حاجی گگ را به این دلیل انجام داده است تا به گفته وزیر معادن دولت دست نشاندۀ، پروژه استخراج معدن آهن "حاجی گگ" با پنج معدن دیگر شامل معدن گاز شبرغان، نفت سرپل و سمنت و ذغال سنگ ولایت هرات به شرکت های خارجی، به مزایده گذاشته خواهد شد. علاوه بر اینکه این معادن به صورت قرار داد های نا عادلانه، در خدمت کمپنی های خارجی لیلام میگردد، خیلی از ذخایر طبیعی افغانستان توسط قومندانهای رهن محلی مورد دست برد قرار گرفته است. به طور مثال سنگ کرومیت لوگر توسط لاری ها به صورت قاچاق از افغانستان خارج گردیده و بفروش میرسد. پوشش یا بهانه حمل سنگ کرومیک از لوگر این است که آنها در حین اكمال و بهره برداری از معدن مس عینک درین ولایت هستند. زیرا معدن مس عینک، توسط دولت دست نشاندۀ به صورت رسمی در اختیار شرکت های چپاولگر قرار گرفته است.

شمره هشت سال دولت دست نشاندۀ تنها این بوده است که در هر منطقه ای که استخراج و خرید و فروش غیرقانونی سنگ ها و مواد معدنی قیمتی در افغانستان ادامه دارد، دولت فقط یک قومندان رهن را در آنجا مستقر ساخته است تا امنیت دزدان و چپاول گران را بگیرد.

خریداران این سنگ های قیمتی، کمپنی های خارجی هستند و آنها ادعا دارند که برای تولید و استخراج، فیصدی معینی به دولت افغانستان میپردازند. بدیهی است که اولاً انعقاد این قرار دادها توسط یک دولت مزدور و دست نشاندۀ صورت میگیرد. دولتی که استقلال سیاسی و اقتصادی نداشته باشد، مشخص است که میزان این قرار داد ها تا چه حد نا عادلانه و چپاولگرانه است. به این ترتیب فیصدی معینی که به دولت داده می شود، اگر از باقی مانده رشوه و فساد اداری هم بگذرد، مستقیماً به جیب مقامات بلند رتبه و پائین رتبه سرازیر میگردد که ازین میان چیزی نصیب مردم افغانستان نخواهد شد.

خریداران سنگ های قیمتی که همان کمپنی های خارجی در افغانستان هستند، تلاش دارند تا فروش این اشیا را از قومندانهای خود سر محلی گرفته و دولت به عنوان دلال تحویل این کمپانی ها نماید. به همین دلیل در ولایات بدخشان، پنجشیر، نورستان، لغمان، پکتیا، پکتیکا، لوگر و غیره میان قاچاقبران غیر دولتی و دلالان و اجنت دولت دست نشاندۀ بر سر تسلط بر این معادن تضاد و کش مکش هائی ادامه دارد.

وزیر معادن دولت مزدور گفته است که تا حال توانسته است کنترل ۹۹ درصد ذغال سنگ و در حدود ۷۰ درصد سنگ مرمر را در دست گیرد که درین میان تیل و گاز را به صورت مطلق زیر کنترل دارد. به این ترتیب تسلط و

کنترول مطلق دولت مزدور بر منابع ذخیره طبیعی کشور ما، قبل از اینکه نفعی برای مردم افغانستان داشته باشد، زمینه ساز پهن کردن بستر دزدی و چپاول سرمایه خارجی در افغانستان است.

علاوه بر این، امپریالیست ها بعضی از کوه ها و تپه هائی را به نام منطقه نظامی حصار بندی نموده و تا چندین کیلو متر به اطراف آن سیم خار دار کشیده است. یکی از این مناطق کوهی در «جنده» بنام تپه «راه دار» است که از چند سال بلدوزر های امریکائی شبانه مشغول کار درین معدن است. آنها این تپه را به نام منطقه نظامی اعلام کرده و تحت این بهانه کار استخراج ذخیره طبیعی ازین تپه را به پیش می برند.

بدون شک یکی از اهداف امریکائی ها و انگلیس ها این است تا به بهانه های مختلفی افغانستان را سالها در جنگ و نا امنی در گیر کنند تا آنها بتوانند تحت پوشش منطقه نظامی، کوه های معادن افغانستان را غار غار کرده و دارائی مردم ما را به یغما ببرند. زیرا منطقه نظامی پوشش خوبی برای چپاولگری آنهاست.

در جاهائی که امنیت هم است، اشغالگران به بهانه های مختلفی به آنجا هجوم برده و به زعم خودشان تروریست ها را دنبال میکنند. یکی ازین مناطق امن، جاغوری است که انگلیس ها چندین بار به دهات و قصبات آنجا رفته و گنج هائی که در جنگ اخیر شان با افغانستان، به جا گذاشته بودند، دوباره اشغال کرده اند.

انگلیس ها که در افغانستان شکست فاحشی خورده بودند، در موقع ترک شان از افغانستان گنج هائی را که بر اثر دزدی و چپاول به دست آورده بودند، نتوانستند همه را با خود ببرند. بناءً آنها با استفاده از روان شناسی مذهبی مردم ما، این گنج ها را در مناطق مختلف دفن کردند و برای اینکه ازین گنج ها حفاظت شود، محل گور کردن گنج ها را به نام زیارت و مزار فلان سید نشانی کردند. به این ترتیب نه تنها ازین گنج ها حفاظت گردید بلکه سالها مردم ما به نام زیارت درین گور ها زرنه و لوازم عتیقه رجوع میکردند و از آنها شفا و حاجت می طلبیدند.

یکی از نمونه این زیارت ها، در «گلکو قره باغ» اتفاق افتاده است. اهالی قره باغ میگویند سالها این زیارت به عنوان مرقد یک شخص مقدس شناخته شده است. روزی آنها شاهد حضور نیروهای نظامی اشغالگر بودند که این نیرو ها ادعا داشته اند که برای تعقیب تروریست های طالب در آنجا آمده اند. یکی از اهالی قریه گلکو میگوید که نیروهای اشغالگر یک شبی در آنجا سپری کردند و فردا صبح زود محل را ترک گفتند. بعد از ترک آنها مردم محل دید که از زیارت فقط یک مشت خاک و شُدیار باقی مانده است.

گرچه اینگونه حرکت های امریکائی ها و انگلیس ها برای مردم محل قابل تعجب نبوده است. زیرا آنها قبلاً در چندین منطقه جاغوری نیز این کار را کرده بودند. یکی از دوستان که به تازگی از آن منطقه آمده است میگوید، مردم محل حتی رابطه انگلیس ها و امریکائی ها را با طالبان خوب درک میکند. حتی آنها طالبان را تشخیص میدهد که جزئی از طالب انگلیسی است یا طالب امریکائی یا طالب ملا عمر. طالب انگلیسی و طالب امریکائی جزئی از طالبان هستند که زد و بند های مخفی با نیروهای اشغالگر دارند؛ اما طالب ملا عمر؛ طالبی است که رابطه و زد و بند با انگلیس ها و امریکائی ها ندارند.

به این صورت نتیجه می گیریم که کُل پروپاگند ها و ترفند های امپریالیست ها که مجهز به ساز و برگ های نظامی هستند؛ بر سر این است که چگونه بتوانند منابع طبیعی کشور ما را چه به شکل قانونی و انعقاد قرار داد های نا علانه و چه به شکل دزدی و چپاولگرانه به یغما ببرند. بدون شک تازمانیکه چنگال های خونین سرمایه داران جهانی واجنت ها و پیش بلد های بومی شان از کشور ما قطع نشود، منابع طبیعی ما برای مردم افغانستان جز ریختن خون فرزندان، هیچ محصولی نخواهد داشت. تنها با استقرار یک دولت ملی مردمی است که منابع طبیعی میهن ما در خدمت رفاه و آسایش ملت افغانستان در خواهد آمد.